

[Pia Kjærsgaard]

[Røsdahl mødt uden]

utrolig meget. Gør det slet ikke noget indtryk på hr. John Vinther, at der rent faktisk er flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, som er vendt hjem, fordi de ikke var tilfredse med forholdene? Gør det slet ikke noget indtryk på hr. John Vinther, at der er nogle, der er blevet så sure over, at asylcentre er blevet undersøgt på grund af påståede tyverier, og det viste sig altså, at der var hold i påstandene, at der er returneret til det tidligere Jugoslavien, fordi de ikke ville finde sig i den opførsel fra de danske myndigheders side? Kan man dårligst prøve at adskille tingene og sige, at der ikke er nogen tvivl om, at der er reelle flygtninge blandt dem fra det tidligere Jugoslavien, men at det, som har vakt så stor modstand hos befolkningen, er lykkeridderne og de kriminelle, således som Fremskridtspartiet skriver i bemærkningerne til sit beslutningsforslag. Det vil man ikke acceptere, det er med til at undergrave holdningen til ægte flygtninge i Danmark, og det er hr. John Vinther også med til.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går videre i ordførrækken.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Krigen og dens flygtninge er blevet en del af den europæiske hverdag. Der er krig i et land, som danskerne synes de kender, og som mange danskere har besøgt på talrige turistrejser. At modtage flygtninge fra et krigshærgt land, der ligger så tæt på vores egen dør, og det store antal flygtninge, der i de sidste uger har overskredet de danske grænser, er en ny situation. Vi er i Danmark i en situation, vi ikke har set siden kort efter Anden Verdenskrig, og den er helt anderledes, end da vi vedtog udlændingeloven i 1983. Derfor må der også handles ud fra den omstændighed, at vi er i en ekstraordinær situation. Venstre vedkender vi os, at også Danmark har et ansvar og må bære en del af byrden ved at have flygtninge i Europa. Vi skal først og fremmest hjælpe på stedet, og det gør vi i nært samarbejde med UNHCR, men vi skal også give de flygtninge, der er kommet til Danmark, midlertidigt ly, og det er ikke gratis. Når man læser Fremskridtspartiets bemærkninger til det beslutningsforslag, vi behandler i dag, må man sige, som også de andre partier har sagt, at Fremskridtspartiets menneskesyn

er skåret ud i neon. Man bruger hele to spalter på at fortælle om, hvor kriminelle flygtninge er, og hvordan de får ret til at forlyste sig i Danmark resten af livet. Så har man så iv. Jeg vil gerne sige helt klart, at det er et menneskesyn, som vi Venstre ønsker at lægge afstand til. Fremskridtspartiet har anvendt så nedværdigende udtryk, at jeg frygter, at Fremskridtspartiet med sine ord er med til at fremme lignende hadske tendenser, som vi f.eks. ser i Tyskland. Der slås aktioner, ønsker jeg ikke at se i mit fædreland, og jeg tror og håber, at Fremskridtspartiet forregner sig, når det uden videre synes at gå ud fra, at danskerne ikke har forståelse for situationen i Jugoslavien.

Vi Venstre ønsker vi en flytningepolitik, der giver ly til de forfulgte, men vi ønsker ikke en politik, der gør krigens ofre til indvandrere i Danmark. Det er også derfor, at et stort flertal i Folketinget i næste uge vedtager en lov, der netop kun giver midlertidigt ophold til en række jugoslaver, som opfylder nogle kriterier, som FN's Flytningehøjkommissariat har peget på. Vi giver altså et midlertidigt asyl i ordets bedste forstand, vi integrerer ikke jugoslaverne, de skal ikke blive danskere, de skal ikke have hele deres familie til Danmark, men tværtimod bringes i stand til at vende tilbage og opbygge deres eget land, så snart forholdene tillader det.

Jeg tror, at det er præcis den form for flytningepolitik, de fleste danskere finder rimelig og rigtig. Det virker derfor noget barokt, at Fremskridtspartiet fremsætter dette forslag netop på et tidspunkt, hvor vi forhandler et regelsæt, der fuldstændigt opfylder de betingelser, som fru Pia Kjærsgaard tidligere har skitseret for en politik for flygtninge, men Fremskridtspartiet er åbenbart blevet bange for deres egen politik i sommer. Det er så ynkeligt, at partiet nu ræder fra, hvad de tidligere har sagt. Så er det så godt, at Danmark har vi hidtil kun modtaget flygtninge, der kommer som enkeltpersoner eller i mindre grupper. De har fået en meget individuel og ressourcekrævende behandling. Den sagsbehandling er ikke mulig med så store grupper, som vi nu ser. Vi er derfor tilfredse med den midlertidige løsning, som vi er blevet enige om, men derfor er vi også nødt til at betale regningen. Vi tror faktisk, at denne flygtninge-